

Kondor Katalin: Meddig marad?

2020 november 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egyelőre úgy tűnik, Soros úr és bandája győzelemre áll.

Több sajtóorgánom tette ugyanis fel a címben szereplő kérdést mostanában, s lényegében joggal, hiszen a rendkívüli helyzetben a járvány kormány általi intézkedéseit szándékkal, méghozzá hátsó szándékkal, valamint bizonyíthatóan hazugságokkal rendre támadó embernek nincs helye egy parlamenti, ez esetben a népjóléti bizottság élén. Mindezek ellenére azt gondolom, cseppet sem érdekes, meddig marad, meddig nem hajlandó önként és erkölcsi megfontolásból felállni a bizottság vezetői székéből.

Szerintem a jó kérdés az, miképp fordulhat el egy jogállamban, hogy minimális jogi kívánalmat, bocsánat, erkölcsi kívánalmat sem csatolnak egy-egy fontos poszt betöltéséhez. Egy igazi jogállamban szerintem minden pozícióhoz illene erkölcsi kívánalmakat, szabályokat mellékelni, s persze ezeket betartatni. Ám úgy tűnik, a jogállamba nem fér bele a tisztesség mint követelmény, pontosabban fogalmazva a tisztességtelenség megfér a jogállammal.

Az ember csak kapkodja a fejét, amikor rendre hallja, olvassa, hogy X önkormányzati képviselő szerint ostoba az, aki hivatali ideje alatt nem tud százmilliókat keresni, de a kijelentés ellen nem tiltakoznak volt munkatársai. Avagy a baloldal sztárüggyvédje – bár jogi eljárás folyik ellene – szabadon adhat tanácsot (nem ingyen) egy-egy politikai pártnak, a parlamenti képviselő pedig minden illemszabályt felrúghat, ami csak létezik, és így tovább.

Mindez persze csak a hazai politikai élet kicsiny mocsara. Ha cseppet távolabbra megyünk (most hagyjuk az amerikai választásokat), s megállunk a bennünket vérlázító módon naponta kioktató Európai Uniónál, szomorúan szögezhetjük le, bizony, immár igen hosszú idő óta el kell tennünk, hogy az unió ilyen-olyan képviselői honi hazaárulóinkkal karöltve rendre bizonyítékok nélkül vádaskodhatnak a magyar jogállamiság hibáiról.

No, végre valamiben egyetértünk! Mármint a hazai jogállamiság gyenge mivoltában. Csak éppen ellenkez? eljellel. Nehéz megértenünk például – sokan nem is értik – hogyan lehet elfogadni a magyar sajtó korlátozott mivoltáról szóló mantrákat. Amikor az SZDSZ ideje leáldozott (most is van neki ideje, csak nem így hívják), naponta ezerszer hallottuk, nincs magyar sajtószabadság, folytonos a vélemények eltiprása az országban, és így tovább. És nem volt, s ma sincs senki, az unióban dolgozó honfitársaink között sem, aki venné a fáradságot, és csak egyetlen nap ellenzéki sajtótermését gyűjtené össze, s tenné a folyton vádaskodók orra alá! Érdekelne a reakciónk.

S hogy ez miért nem történt és történik meg, arra nekem nincs és nem is lehet válaszom. Talán, hogy még rosszabbul érezzük magunkat az európai paradicsomban. Merem állítani, hogy az embert, az újságolvasó, hírhallgató embert tényleg nem az érdekli, meddig marad a posztján Korózs Lajos. Sokkal inkább azt nem érti, vagy nagyon is érti, és megszenved, amikor olyasmiket olvas, például az évtizedek óta tévedhetetlen New York Timesban, hogy Orbán Viktor miniszterelnököt a Donald Trump által felkínált szövetség bátoríthatta fel és segíthette abban, hogy fellépjen az Európai Unió nyomásgyakorlása ellen.

Más lapok a magyar kormány vitatott politikájával magyarázzák a folyton megbüntetésünkért imádkozó (aligha hinném persze, hogy szoktak imádkozni) uniós zsarolók magatartását. Csak egyszer fejtenék ki konkrét s vitára érdemes érvekkel, mi a fenét jelent a vitatott politika? Csak nem azt, hogy nekünk nem szabad gondolkodni, mert akkor vitatott módon politizálunk. Mindez azt is bizonyítja persze, hogy folyik a karaktergyilkosság. Most éppen Orbáné. Szerintük – nyilván magukból indulnak ki – egy ember, ez esetben Orbán Viktor, csak úgy, szívből fakadóan nem lehet bátor, csak ha valaki, valakik, akik nagyon érsek, támogatják, bátorítják. Így gondolkodnak?k. S még sokan, a világ beteg és hátsó szándékú eszméjét kitaláló beavatottak.

Számunkra, úgymond egyszer? állampolgárok számára tehát nem gondolnám, hogy az volna a fontos kérdés, vajon meddig marad Korózs Lajos ott, ahol van, hanem az, hogy meddig t?rjük, hogy naponta porig alázzanak és hazug vádakkal illessenek bennünket.

Minap a T. Házban az egyik képviselő felvetette, az Európai Unió kívül is van élet. Van, szerintem legalábbis sokan úgy gondoljuk. A miniszterelnök azt válaszolta: „Magyarországnak uniós tagnak kell lennie, meg kell vívnia a belső csatákat, hogy az EU olyan közösség legyen, amelyben a magyarok tudják élni saját életüket, ahogy az történelmükben, a hagyományaikból, a felfogásukból, a szívükből, a filozófiájukból következnek.” Jó volna még egy kis – érvekkel megerősített – biztatás. Mert egyelőre nagyon sokan azt érzik, belefáradtak és elerőtlenedtek abba a rágalomhadjáratba, azokba a méltatlan csatározásokba, amelyeket naponta érzékelünk Magyarországon és a normális élet ellen.

Fáradunk, ez az igazság. S ezen, az elmúlt esztendő tapasztalatait lesz?rve nemigen lehet csodálkozni. Mert

éppen történelmünket, hagyományainkat, felfogásunkat érik naponta méltatlan támadások. Az események persze sebesen peregnek a felgyorsult világban. Most éppen az a meglepő hír jött, hogy mert a magyar és a lengyel kormány aláássa a demokratikus európai normákat, ráadásul még zsarolja is Európát, ki kellene bennünket zárni.

Meddig marad? – tettem fel a címben a kérdést Korózs Lajos kapcsán. Most újból hasonlót kérdezhetünk, mi meddig maradunk? Ameddig hagyják, vagy ameddig önérzetünk t?ri? Nem ismerjük a választ. Egyel?re úgy t?nik, Soros úr és bandája gy?zelemre áll.

Mi, a nagypolitikától távol álló emberek, látjuk, érzékeljük, tudjuk, hogy a nemzetközi helyzet fokozódik. Meg az osztályharc. Virág elvtárs már rég megmondta, A tanú cím? filmben. Fején találta a szöveget. Én viszont most Pelikán József gát?rt idézem ugyanebb?l a filmb?l: „Az a gyanús, ami nem gyanús. Az atyaúristen, az se értil!” Virág elvtárs viszont azt is megjósolta: „Minden lehetséges.”

Kondor Katalin

(A szerz? újságíró)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló